

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

28 ianuarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Andrei Harghel, Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2013 de către avocatul Botnari Mariana în numele inculpatei și inculpata

Polișciuc Ana Valeriu, născută la 13 iulie 1980, originară și domiciliată în or.Dubăsari, str.Aivazovski 19, ap.21.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 05.10.2010 pînă la 08.08.2012,

instanța de apel de la 21.09.2012 pînă la 22.02.2013,

instanța de recurs de la 16.10.2013 pînă la 28.01.2014.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul Botnari Mariana și inculpata Polișciuc Ana au susținut recursurile ordinare, solicitînd admiterea lor în sensul declarat.

Procurorul Suvac Nicolae s-a pronunțat pentru respingerea recursurilor declarate, fiind neîntemeiate.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 08 august 2012, Polișciuc Ana a fost condamnată în baza:

- art.165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului pe un termen de 2 ani;

- art.220 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Polișciuc Ana, în primăvara anului 2006, intenționat, din interes material, aflîndu-se în or.Dubăsari, prin înțelegere prealabilă cu mai multe persoane neidentificate de organul de urmărire penală, una dintre care de origine turcă pe nume „Murat”, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a cet.Dima Mariana, au recrutat-o pe ultima în scop de exploatare sexuală comercială în Turcia. Obținînd consimțămîntul acesteia, prin înșelăciune, sub pretextul că va merge în Turcia pentru a lucra ca chelneriță într-un hotel din or.Antalia cu un salariu lunar de 1000 dolari SUA, Polișciuc Ana din surse financiare proprii i-a procurat bilet la avion cet.Dima Mariana și împreună, prin Aeroportul Internațional Chișinău, au zburat în or.Istanbul, Turcia, de unde a fost transportată în or.Kemer, unde au

fost întâlnite de bărbatul de origine turcă pe nume „Murat”, care, întru atingerea scopului infracțional de a o exploata sexual comercial pe Dima Mariana, i-a luat pașaportul și i-a declarat că de fapt a fost vândută de Polișciuc Ana ca prostituată, iar pentru cheltuielile suportate necesită să presteze servicii sexuale contra plată diferitor clienți. În continuare, Polișciuc Ana a adăpostit-o pe Dima Mariana într-un hotel din or.Kemer, unde ultima a fost exploatată sexual comercial pînă în luna septembrie 2006, cînd s-a întors acasă în R.Moldova fiindu-i procurat bilet la avion de către „Murat”, achitîndu-i bani în sumă de 1000 dolari SUA.

Tot ea, Polișciuc Ana, la 09 octombrie 2006, aflîndu-se în s.Molovata, r-nul Dubăsari, urmărind același scop, împreună și după o înțelegere prealabilă cu persoana de origine turcă pe nume „Murat”, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a cet.Reul (Sava) Elena, au recrutat-o pe ultima în scop de exploatare sexuală comercială în Turcia. Obținînd consimțămîntul acesteia, prin înșelăciune, sub pretextul că va merge în Turcia pentru a practica prostituția într-un hotel din or.Antalia cu un salariu lunar de 1000 dolari SUA și cu permisiunea de a avea zile libere și posibilitate ca în orice moment să revină acasă în R.Moldova, Polișciuc Ana, din surse financiare proprii i-a procurat bilet la avion cet.Reul (Sava) Elena, și, la 14 octombrie 2006, aceasta, prin Aeroportul Internațional Chișinău, a zburat în or.Istambul, Turcia, apoi a fost transportată în or.Kemer, unde a fost întâlnită de persoana pe nume „Murat”, care a adăpostit-o într-o vilă din or.Kemer. Acolo Reul (Sava) Elena a fost impusă să acorde servicii sexuale clienților, iar încercînd să refuze practicarea prostituției, a fost amenințată cu aplicarea violenței fizice de către persoanele neidentificate de organul de urmărire penală. În atare condiții, fără a fi remunerată, Reul (Sava) Elena a fost impusă să practice prostituția pe parcursul a 6 luni.

Tot ea, Polișciuc Ana, în perioada lunilor august-septembrie 2007, împreună și după o înțelegere prealabilă cu concubinul său, cetățean turc pe nume „Ramazan”, cu fratele acestuia „Murat” și Godorozea Lilia, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a cet.Florea Elena, au îndemnat-o și au determinat-o să practice prostituția, iar cetățenii turci nominalizați au și înlesnit practicarea de către aceasta a prostituției în Turcia, promițîndu-i un salariu lunar de 700 dolari SUA. Obținînd consimțămîntul ultimei, aceștia i-au dat bani pentru perfectarea pașaportului și i-au procurat bilet la avion cu destinația or.Antalia, Turcia, iar la 10 octombrie 2007, Polișciuc Ana le-a însoțit în Aeroportul Odesa, Ucraina, unde Florea Elena și Godorozea Lilia au zburat în or.Antalia, fiind apoi întâlnite de către persoana pe nume „Ramazan”, care ulterior a adăpostit-o pe Florea Elena într-o vilă din or.Kemer, ce aparținea fratelui său „Murat”, unde aceștia, pentru obținerea profitului de pe urma practicării prostituției de către Florea Elena, i-au creat condiții pentru a întreține relații sexuale cu mai mulți bărbați, pînă cînd a fost reținută de organele competente din Turcia și deportată în R.Moldova la 24.01.2008.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul G.Plăcintă în numele inculpatei A.Polișciuc și inculpată, care au solicitat:

- avocatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A.Polișciuc să fie recunoscută vinovată numai în baza art.220 alin.(1) Cod penal, pe motiv că acțiunile acesteia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal;

- inculpata, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocînd că instanța la adoptarea soluției nu a luat în considerație faptul că are la întreținere un copil minor și este mamă solitară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocatului Plăcintă Grigore în numele inculpatei Polișciuc Ana și a inculpatei, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei A.Polișciuc în comiterea infracțiunilor imputate și acțiunile ei corect au fost încadrate în baza art.165 alin.(2) lit.b), d) și art.220 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume:

- declarațiile părții vătămate E.Reul (Sava), care a relatat că în luna octombrie 2006, prin intermediul lui M.Dima a făcut cunoștință cu A.Polișciuc și cu un bărbat pe nume „Ramazan”. A.Polișciuc, cunoscând că dînsa se află într-o stare materială grea și dorește să plece peste hotare pentru a câștiga bani, i-a propus să se ocupe cu prostituția în Turcia cu 1000 dolari SUA pe lună. Fiind de acord, dînsa a venit la A.Polișciuc acasă, unde s-a aflat vreo 3 zile pînă aceasta i-a procurat bilet la avion și împreună cu M.Dima și A.Polișciuc au venit cu taxiul la Aeroportul din Chișinău, de unde au zburat în or.Antalia, Turcia, unde le-a întîlnit „Murat”, fratele lui „Ramazan” și un bărbat pe nume „Giuma”, care le-au dus într-o vilă din or.Kemer, unde „Murat” le-a luat pașapoartele și le-a spus că vor primi 500, dar nu 1000 dolari SUA, cum le-a promis A.Polișciuc. În Turcia a acordat servicii sexuale în pînă în mai 2007;

- declarațiile părții vătămate E.Florea, care a lămurit că, în luna august 2007, a făcut cunoștință cu L.Godorozea, care i-a povestit că lucrează prostituată în Turcia, și, deoarece îi era greu în familie, a rugat-o să o ajute și pe ea să plece în Turcia să câștige bani. La 24 august 2007, L.Godorozea i-a făcut cunoștință cu A.Polișciuc, care era cu un bărbat, și care i-au spus că-i vor achita lunar cîte 750 dolari SUA pentru practicarea prostituției. Ulterior, A.Polișciuc le-a transportat în Odesa, Ucraina, unde la aeroport le-au fost înmîinate biletele la avion și împreună cu L.Godorozea au plecat în Turcia, unde au fost întîlnite de doi bărbați de origine turcă, „Ramazan” și „Techin”, au fost duse într-o vilă din or.Kemer, unde s-a aflat 3 luni și toată această perioadă de timp împreună cu L.Godorozea acordau servicii sexuale. În ianuarie 2008 a fost arestată de poliția turcă și deportată în Moldova, revenind în țară, careva bani nu i-au fost achitați. De la S.Sîrghe a aflat că A.Polișciuc a amenințat-o că în caz că o va denunța la poliție, o va îneca, ea s-a speriat, iar cînd a auzit că aceasta este arestată, s-a hotărît să se adreseze la poliție;

- declarațiile martorului F.Dima, din care rezultă că M.Dima este fiica ei, care are un copil, însă nu lucra și astfel situația materială era grea. În martie 2006, fiica a venit acasă cu A.Polișciuc și un bărbat spunînd că pleacă la lucru peste hotare. A.Polișciuc a asigurat-o pe Mariana că în Turcia va lucra chelneriță într-un restaurant, iar pe dînsa o liniștea, spunîndu-i că acolo e bine și că peste 3 zile după plecare Mariana va trimite de acum bani acasă. După ce a plecat peste hotare, Mariana a trimis acasă 100 dolari SUA, iar peste un timp fiica a telefonat-o și i-a spus că este bătută, nu o hrănesc, că nu lucrează ca chelneriță, ci este impusă să se prostitueze. În toamnă Mariana a fugit de acolo și a venit acasă cu vîntăi pe corp și o tăietură de cuțit la burtă, a fost internată în spital, unde s-a tratat;

- declarațiile martorului L.Godorozea, care a explicat că A.Polișciuc ducea fete peste hotare, că aceasta le-a procurat bilete ei, lui E.Reul (Sava) și M.Dima. A.Polișciuc a organizat plecarea ei în Dubai. În august 2007, la propunerea lui A.Polișciuc, dînsa și E.Florea au dat acordul de a pleca în Turcia să se ocupe cu prostituția și împreună au venit la apartamentul lui A.Polișciuc din or.Dubăsari, peste cîteva zile A.Polișciuc le-a spus că biletele sînt pregătite și au plecat în Odesa, unde o femeie le-a dat biletele și ele au plecat în Turcia, unde s-au ocupat cu prostituția timp de 2 luni, după care a fost deportată;

- declarațiile analogice ale martorului V.Godorozea, care a mai concretizat că după discuția soției sale și E.Florea cu A.Polișciuc, acestea i-au spus că pleacă în Turcia să lucreze ca vînzătoare. Prima din Turcia s-a întors în Moldova soția sa, apoi a venit și E.Florea, care i-au povestit că acolo s-au ocupat cu prostituția;

- declarațiile martorului S.Sîrghe, potrivit cărora cunoaște că, în toamna anului 2007, L.Godorozea și E.Florea au fost duse în Turcia de către A.Polișciuc pentru a se ocupa cu prostituția. Întîlnindu-se cu A.Polișciuc, aceasta a întrebat-o unde este L.Godorozea și dînsa i-a zis că este plecată în Turcia, deoarece îi este frică că E.Florea a scris plîngere pe ea la poliție. Atunci A.Polișciuc i-a declarat ca să-i transmită lui E.Florea că dacă o va denunța la poliție că ea le-a dus în Turcia, o va îneca în r.Nistru pe ea și pe fiica ei;

- declarațiile martorului N.Sava, din care rezultă că, aproximativ cu 2-3 ani în urmă, vara, la fiica ei, E.Reul (Sava), a venit M.Dima, cu care aceasta a plecat la o femeie să le ajute să plece la lucru, deoarece situația materială era grea. Ulterior, fiica i-a spus că pleacă în Turcia la lucru, aflîndu-se acolo, telefona acasă rar, iar bani nu a trimis niciodată. După ce s-a întors acasă, fiica era traumatată psihologic, a venit flămîndă, bătută, slabă și fără bani, i-a spus că a fost dusă în Turcia împreună cu M.Dima de către A.Polișciuc, care le-a procurat bilete și a organizat plecarea lor;

- declarațiile inculpatei A.Polișciuc, din care rezultă că nu a negat faptul că părțile vătămate s-au adresat la ea pentru a le ajuta să plece în Turcia la lucru, că toate cheltuielile de transport la domiciliu, aeroport le suporta dînsa din sursele financiare proprii, că datele de pașaport ale părților vătămate le transmitea lui;

- și actele cauzei: plîngerea cet.M.Dima din 19.05.2009, privind tragerea la răspundere a lui A.Polișciuc, care a racolat-o și a transportat-o în Turcia, or.Antalia, com.Kemer, unde timp de 6 luni a fost impusă să practice prostituția;

- plîngerea cet.E.Reul (Sava) din 26.05.2009, privind tragerea la răspundere a lui A.Polișciuc, care la 10.10.2006 prin înșelăciune a determinat-o să plece în Turcia, or.Kemer să se prostitueze pentru 1000 dolari SUA lunar, însă a mințit-o și pentru 6 luni i-a achitat doar 1000 dolari SUA;

- informația nr.1938 din 26.05.2009 parvenită de la Campania Aeriană „Air Moldova”, conform căreia la 01.04.2006 pe numele lui A.Polișciuc și M.Dima au fost vîndute 2 bilete la avion pentru cursa cu nr.475 Chișinău-Istanbul;

- informația nr.7/3133 din 09.06.2009 parvenită de la Serviciul Grăniceri al R.Moldova, prin care se confirmă că la 01.04.2006 prin aeroport M.Dima și A.Polișciuc au părăsit teritoriul R.Moldova, totodată s-a constatat că A.Polișciuc a revenit în țară la 19.04.2006;

- procesul-verbal de confruntare din 29.05.2009 între E.Reul (Sava) și învinuita A.Polișciuc, prin care prima a recunoscut-o pe aceasta din urmă ca persoană care a determinat-o și a transportat-o în Turcia pentru a se prostitua;

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 23.11.2009, prin care martorul F.Dima a recunoscut-o pe A.Polișciuc ca persoana care a traficat-o pe fiica ei în Turcia;

- plîngerea cet.E.Florea din 21.05.2008, copia pașaportului acesteia, prin care se confirmă plecarea în Turcia la 10.10.2007 și revenirea în R.Moldova la 24.01.2008;

- informația DI și EO MAI din 15.08.2008 privind traversarea frontierei de stat de către L.Godorozea;

- informația din 03.09.2008 parvenită de la Aeroportul Internațional Odesa, potrivit căreia, la 10.10.2007, E.Florea și L.Godorozea au zburat cu avionul cu cursa nr.257 Odesa-Antalia;

- procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, potrivit cărora S.Sîrghe, V.Godorozea și L.Godorozea au recunoscut-o pe A.Polișciuc ca persoana care a îndemnat, determinat și organizat plecarea în Turcia a lui E.Florea;

- procesele-verbale de confruntare din 29.02.2012 dintre învinuita A.Polișciuc și învinuita L.Godorozea din 06.03.2012 cu participarea părții vătămate E.Florea, martorului V.Godorozea, prin care aceștia au confirmat că A.Polișciuc este persoana care a determinat-o și a transportat-o în Turcia pe E.Florea pentru a se prostitua.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat declarațiile părților vătămate Reul E.(Sava), E.Florea, a martorilor F.Dima, L.Godorozea, V.Godorozea, S.Sîrghe, N.Sava, audiați în cadrul primei instanțe sub jurământ și avertizați de răspundere penală în baza art.312-313 Cod penal, cât și materialele cauzei, just concluzionând că acestea coroborează între ele și dovedesc prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a infracțiunilor imputate.

Instanța a considerat neîntemeiat și declarativ argumentul avocatului, precum că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, invocând că inculpata pe întreg procesul penal a susținut că nu se face vinovată în comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece nerecunoașterea vinovăției de către inculpată nu echivalează cu achitarea sa de vreme ce acuzația a administrat probe care cu certitudine au dovedit că dînsa se face vinovată de comiterea celor incriminate, mai mult că, acesta este un drept al inculpatei de a nu se autoincrimina, consfințit în art.21 Cod de procedură penală.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatei, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, gravitatea infracțiunilor săvîrșite, una dintre care se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatei, care se caracterizează pozitiv, lipsa antecedentelor penale, de circumstanțele atenuante - prezența unui copil minor la întreținere, just a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen minim pentru fiecare infracțiune.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul M.Botnari în numele inculpatei A.Polișciuc și inculpata, care au solicitat:

- avocatul în numele inculpatei care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; vinovăția lui A.Polișciuc în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal nu a fost demonstrată, aceasta nu a comis infracțiunea imputată, astfel instanța a dat o încadrare greșită acțiunilor inculpatei, care a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.220 Cod penal; la urmărirea penală nu a avut loc confruntarea între inculpată și partea vătămată M.Dima, care nu a fost audiată în prima instanță, iar declarațiile acesteia au fost date citirii și puse la baza condamnării contrar prevederilor art.111 și 371 Cod de procedură penală; instanța neîntemeiat a respins demersul de numire a expertizei grafologice asupra semnăturilor părții vătămate M.Dima de pe actele procedurale efectuate cu participarea acesteia, care nu sînt autentice și a admis o cerere presupusă a fi formulată de partea vătămată M.Dima privind examinarea cauzei în lipsa sa, proveniența căreia nu a fost verificată; instanța greșit a reținut ca circumstanțe agravante – comiterea infracțiunii sub formă de participație complexă și din interes material;

- inculpata care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocînd faptul că nici în prima instanță, nici în instanța de apel nu au fost audiate părțile vătămate și martorii, declarațiile cărora au fost doar date citirii și se contrazic între ele; instanța la adoptarea soluției nu a luat în considerație prevederile art.79 Cod penal, și anume faptul că este mamă-solitară și are la întreținere un copil minor, ce este o circumstanță excepțională; instanța nu a calculat corect termenul de arest, deoarece de fapt dînsa a fost arestată la data de 08.09.2011, însă prima instanța i-a calculat termenul din 11.01.2012.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Cu referire la recursul avocatului M.Botnari în numele inculpatei:

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, la care face referire recurenta, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurentă.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Polișciuc în comiterea infracțiunilor imputate, să fie justă și întemeiată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au conchis că vinovăția lui A.Polișciuc în săvîrșirea infracțiunilor imputate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume: declarațiile inculpatei A.Polișciuc, a părților vătămate E.Reul (Sava), E.Florea, a martorilor F.Dima, L.Godorozea, V.Godorozea, S.Sîrghe, N.Sava și actele cauzei - plîngerile părților vătămate M.Dima E.Reul (Sava), E.Florea, informațiile nr.1938, nr.7/3133 parvenite de la Campania Aeriană „Air Moldova”, Aeroportul Internațional Odesa și Serviciul Grăniceri al R.Moldova, informația DI și EO MAI din 15.08.2008, procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, potrivit cărora S.Sîrghe, V.Godorozea, F.Dima, E.Florea și L.Godorozea au recunoscut-o pe A.Polișciuc, procesele-verbale de confruntare din 29.05.2009, 01.03.2012, 06.03.2012, 13.03.2012 dintre E.Reul (Sava), L.Godorozea, E.Florea, V.Godorozea, S.Sîrghe și învinuita A.Polișciuc.

Probele indicate sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială.

Astfel, Colegiul reține că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că în acțiunile lui A.Polișciuc sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b), d) și art.220 alin.(1) Cod penal, just condamnînd-o în baza articolelor nominalizate, vinovăția acesteia fiind pe deplin dovedită prin probele sus-menționate, detaliat expuse la pct.4 al prezentei decizii.

Prin urmare, argumentele recurente, precum că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, fiind prezente doar elementele infracțiunii prevăzute de art.220 Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părților vătămate, a martorilor, proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare, informațiilor privind traversarea frontierei de către părțile vătămate, etc..

La acest capitol, Colegiul penal reține că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, care și-a găsit realizare efectivă în prezenta situație, se exprimă prin acțiunile de recrutare, transportare, adăpostire a persoanelor, cu sau fără consimțămîntul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială, săvîrșită în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin înșelăciune, cu abuz de poziție de vulnerabilitate, săvîrșită de două sau mai multe persoane.

Legislația în vigoare, delimitînd traficul de ființe umane de proxenetism, atestă că distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării

prostituției, prevăzută de art.165 Cod penal și cea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență.

În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora. În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlățește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal.

În situația unor acte de recrutare, transportare, adăpostire a unei persoane, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin înșelăciune, abuz de starea de vulnerabilitate, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzută de art.165 Cod penal.

Această stare de lucruri se regăsește întocmai în prezenta cauză dat fiind că, A.Polișciuc, împreună cu alte persoane, le-au recrutat pe părțile vătămate M.Dima și E.Reul (Sava), le-au adăpostit și transportat, le-au procurat din surse financiare proprii bilete la avion pentru a pleca peste hotare, le-au înșelat referitor la genul de activitate ce urmau a fi executate în Turcia și cuantumului venitului lunar, folisindu-se de poziția de vulnerabilitate a părților vătămate.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanțele de fond au respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând hotărâri legale și întemeiate.

Argumentele recurente, precum că instanțele de fond nu au specificat care infracțiune a fost săvârșită de inculpată și în privința cărei părți vătămate, sînt neîntemeiate, deoarece din partea descriptivă a hotărîrilor judecătorești, rezultă că instanțele au constatat că în privința părților vătămate M.Dima și E.Reul (Sava) de către inculpată a fost comisă infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, iar în privința părții vătămate E.Florea - infracțiunea prevăzută de art.220 alin.(1) Cod penal.

Nu poate fi reținut nici temeiul, precum că instanțele, contrar prevederilor art.111 și 371 Cod de procedură penală, au dat citirii declarațiilor părții vătămate M.Dima, cu care inculpata nu a avut confruntare și care nu a fost audiată în ședința de judecată, deoarece prima instanță a dat citire numai cererii acesteia de a fi trasă la răspundere A.Polișciuc, care a trafic-o prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate în Turcia, și, atît prima instanță, cît și instanța de apel, nu și-au bazat hotărîrile doar pe plîngerea acesteia. Mai mult, din procesele-verbale rezultă că instanțele au întreprins toate măsurile posibile pentru prezentarea părții vătămate M.Dima în ședințele de judecată, însă s-a constatat că dînsa este plecată peste hotarele țării în Emiratele Arabe, iar inculpata și avocații care i-au apărat interesele, au considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia (f.d.164, 184 v.3, f.d.32 v.4).

De asemenea, lipsit de temei este și afirmația avocatului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind numirea unei expertize grafologice asupra semnăturilor părții vătămate M.Dima de pe actele cauzei, deoarece instanța nu a avut careva dubii că acestea nu au fost executate de către partea vătămată, în cazul în care traficearea acesteia a fost confirmată atît prin declarațiile parțiale însăși ale inculpatei A.Polișciuc, a părții vătămate E.Reul (Sava), a martorilor F.Dima, L.Godorozea, N.Sava, cît și prin informațiile privind procurarea biletelor avia și traversarea frontierei de către aceasta.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărîrilor judecătorești și pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală – faptelor săvîrșite li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către A.Polișciuc decît cea în baza căreia aceasta a fost pus sub învinuire.

În același timp, Colegiul constată că instanțele de judecată greșit au reținut ca prezente în cauză circumstanțele agravante - comiterea infracțiunii sub formă de participație complexă și din interes material, însă această eroare nu influențează asupra pedepsei stabilite inculpatei, deoarece acesteia i-au fost aplicate pedepse la limitele minime prevăzute de sancțiunile normelor penale în baza cărora dînsa a fost recunoscută vinovată.

Cu referire la recursul inculpatei:

Recurenta în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul cererii de recurs se poate deduce temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, avînd în vedere că aceasta critică pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd să-i fie stabilită una mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei cînd se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată.

Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui A.Polișciuc, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatei, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia, și i-au aplicat o pedeapsă echitabilă, la limita minimă prevăzută de sancțiunile normelor penale în baza cărora a fost declarată vinovată, fiind în corespundere cu faptele săvîrșite, corect considerînd că aceasta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite.

Instanța de recurs nu a stabilit vreo circumstanță excepțională prezentă în cauză, legată de scopul și motivele faptelor săvîrșite, care ar permite stabilirea pedepsei închisorii sub limita minimă prevăzută de lege sau a unei pedepse mai blînde, de altă categorie inculpatei A.Polișciuc, iar circumstanțe la care a făcut referire recurenta, precum că urmau a fi apreciate ca excepționale - că este mamă solitară și are la întreținere un copil minor, au fost reținute de către instanțe ca circumstanțe atenuante, ce au permis a-i aplica pedepse la limita minima prevăzută de art.165 alin.(2) și 220 alin.(1) Cod penal.

Argumentul recurteii, precum că atît prima instanță, cît și instanța de apel nu au audiat părțile vătămate și martorii, doar au dat citire declarațiilor acestora, este lipsit de temei, deoarece potrivit proceselor-verbale în prima instanță au fost audiate părțile vătămate E.Florea, E.Reul (Sava) și martorii F.Dima, L.Godorozea, V.Godorozea, S.Sîrghe, N.Sava, iar în instanța de apel – partea vătămată E.Florea (f.d.106-109,122-123, 147-152, 160-162, 170, v.3 f.d.37, v.4). Totodată se atestă că, instanța de apel nu a rejudecat cauza, dar, potrivit art.414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Referitor la argumentul invocat de inculpată, că instanțele incorect i-au calculat începutul termenului executării pedepsei din data de 11.01.2012, pe cînd acesta urma a fi calculat din 08.09.2011, cînd a fost reținută și arestată, Colegiul atestă că, chestiunile privind computarea arestării preventive, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărîrii de condamnare, se referă la chestiunile prevăzute de lege ce apar în procesul executării

pedepselor de către condamnați, care se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa, la demersul instituției ori la cererea condamnatului, în ordinea prevăzută de art.469 alin.(1) - art.471 Cod de procedură penală.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocatul M.Botnari în numele inculpatei și inculpată, urmînd a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrilor atacate.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Botnari Mariana în numele inculpatei și inculpata Polișciuc Ana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2013 în cauza penală în privința lui Polișciuc Ana, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Andrei Harghel

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc